

Viborg Fiskeriforening

Beretning til generalforsamlingen den 1.februar 2006

Da jeg for et par dage siden skulle lave denne beretning, var det min mening at gøre den så kort som mulig. Jeg ville prøve kun at komme ind på nogle enkelte ting fra det forløbne år, men der viste sig at være sværere end beregnet. Derfor lykkedes det kun delvist.

De fleste og væsentligste ting har været omtalt i klubbladet, så alle medlemmer har haft mulighed for at læse om dem. Derudover har vi jo også vores hjemmeside, som Lars Guldager og søn administrerer for os. Der kan vi hurtigt og nemt informere alle med adgang til nettet – både medlemmer og andre - om ting der sker i foreningen.

Vi har som noget helt nyt lagt de seneste numre af Smelten ud på hjemmesiden, og i sidste uge blev Jubilæumsskriftet fra 2003 lagt ud.

Ud fra de efterhånden mange henvendelser vi får, er det ganske tydeligt, at flere og flere henter informationer på hjemmesiden, og faktisk har vi ad den vej fået en del nye medlemmer. Siden vi begyndte har siden været åbnet ca. 12.000 gange og hver dag er mellem 15 og 25 inde og se på den.

Smelten vil fortsat udkomme, så længe vi kan finde stof og penge til det, men til både klubbladet og hjemmesiden har vi brug for indlæg og billeder. Send os en gang imellem en lille historie om det I oplever på fisketurene – I behøver ikke at tage hensyn til stavefejl eller sprog – vi vil gerne hjælpe med at redigere det, inden det kommer ud.

Medlemstallet er ret stabilt – der falder nogen fra, og der kommer nye til. Ved udgangen af sidste år var vi 170, og det er tilsyneladende ikke muligt at øge det tal.

Men efter min mening er der stadig alt for mange, der kører på frihjul. De vil godt være med til at høste frugterne af det arbejde foreningen laver, men de vil åbenbart ikke selv bidrage på nogen måde.

Jeg vil derfor endnu engang opfordre til, at alle gør en indsats for at få flere af dem med.

Fiskeriet.

En af forklaringerne på det stagnerende medlemstal kan måske ganske enkelt være, at færre og færre fisker på søerne. Det er i hvert fald mit indtryk, at antallet af lokale lystfiskere er faldet i de senere år. Er det så fordi der ingen fisk er i søerne, eller er det fordi familieliv og fritidsinteresser vejer tungere?

Jeg har godt nok hørt mange sige, at det er blevet utrolig svært at fange fisk i søerne – omvendt påstår amtets erhvervsfisker, at der er masser af dem, både sandarter, gedder og ål.

Jeg ved snart ikke, hvad jeg skal tro, men den første betingelse for at fange fiskene er trods alt – som det altid har været - at man tager ud og fisker efter dem – og det har jeg som sagt ikke indtryk af, at ret mange lokale gør.

Derimod er der flere og flere udenbys, der kommer og sætter en båd i vandet for at fiske sandart og gedder. Søerne er tilsyneladende attraktive – kun karpefiskerne begynder at svigte lidt.

Isfiskeri:

For første gang i mange år har der de sidste uger været mulighed for at komme på isfiskeri, men som sædvanlig er der nogle beboere ved søen, der straks ringer til politiet, hvis nogen går på søen.

Hvem der har fået indføjjet i politivedtægten for Viborg Kommune, at man ikke må færdes på søerne uden for de afmærkede sikre områder, ved jeg ikke, men det er da en underlig "barnepigementalitet", at folk ikke selv skulle kunne finde ud af hvor og hvornår de kan færdes sikkert på søerne.

Det har folk kunnet i århundreder, og det kan de stadig i andre byer med vandområder – bare ikke

i Viborg.

Jeg kunne i den forbindelse godt tænke mig lige at citere lidt af, hvad en nu afdød ålestanger skrev, da han måtte holdt op, fordi han blev træt af at blive hentet ind fra isen af politiet.

Det som ålestangerne igennem hundreder af år selv har kunnet finde ud af - nemlig isens bæredygtighed – det er nu overtaget af politiet. Man henviser til en politivedtægt, som højest sandsynligt er skrevet af nogle juridiske embedsmænd, hvis eneste kendskab til is, strækker sig til den is, som de har i deres whiskyglas.

Og han har jo så evig ret – det er ikke istykkelsen alene, der betyder noget – det er i lige så høj grad kvaliteten af isen. 4 cm tyk nyis er mere sikkert at færdes på end 30 cm tyk rådden is.

Til de to fiskekonkurrencer sidste år var der heldigvis pænt med deltagere, og at dømme efter fangsterne, så er der også stadig fisk i søerne – det var trods alt både fine sandarter og gedder, der blev bragt ind. Ål og ørreder er der noget længere imellem – specielt til konkurrencerne – men de er der – der er bare ikke rigtig nogen, der fisker målrettet efter dem.

Aborrer er der tilsyneladende mange af – det siger både lystfiskerne og erhvervsfiskeren.

De er bare ikke helt enige om størrelsen på dem – lystfiskerne mener de fleste er for små – erhvervsfiskeren siger, at både aborrer, sandarter og gedder er enormt store i Viborg søerne.

Det er ikke det eneste, lystfiskerne og erhvervsfiskeren ikke er enige om. Hen over sommeren har der kørt en til tider ret ophedet debat om erhvervsfiskerens fiskeri i søerne. Det vil jeg ikke komme nærmere ind på her – det bliver der rig lejlighed til i forbindelse med Kim's indlæg lidt senere.

Møder og løbende sager.

Umiddelbart efter sidste års generalforsamling, hvor der blev rejst kritik af broer og slæbesteder, skrev jeg til kommunen og gjorde opmærksom på problemerne.

En måned senere fik jeg et svar, hvori kommunen gør opmærksom på, at de godt er bekendt med nogle af problemerne, og at man i den udstrækning der er penge til at forbedre forholdene vil gøre det. Det står også i svaret, at broerne 2-3 gange om året højtryksspules.

Det og meget andet måtte jeg selvfølgelig protestere imod – det var simpelthen ikke rigtigt, det forvaltningen havde fået oplyst fra Park og Vej afdelingen. Den ene afdeling ved åbenbart ikke, hvad den anden laver, og når de så nærmest lyver overfor hinanden, så er det da helt galt.

Den 6. jan. i år blev jeg kaldt til møde på kommunen, og igen drejede det sig om slæbestederne. Jeg havde skrevet et ret barsk brev til forvaltningen og til politikerne om de stadig dårlige forhold ved specielt Strandparken.

I 2003 lovede kommunen at renovere slæbestederne ved både Strandparken og Gefionsvej. Den ved Strandparken blev lavet – men forsøget med geonet duer ikke – det var det, jeg var til møde om. Nu vil forvaltningen søge politikerne om penge til at lave det om igen – sikkert med en betonrampe, som de findes i andre byer. Slæbestedet ved Gefionsvej var der slet ikke rørt ved.

Jeg omtalte sidste år en lille banal sag, som desværre havde udviklet sig helt grotesk med masser af breve og telefonsamtaler. Det var spørgsmålet om, hvorvidt kommunen måtte skære tagrør på nogle få udvalgte steder i søerne.

Efter mange og lange diskussioner og utallige brevvekslinger mellem kommunen, amtet, Miljøstyrelsen og Viborg Fiskeriforening, er det hele nu endt op i, at kommunen har måttet erkende, at den måde jeg fra begyndelsen tolkede Naturbeskyttelsesloven på, var den rigtige. Kommunen må godt skære tagrør i Viborg søerne om sommeren – f. eks. ved bådpladserne og

andre steder - bare de har en dispensation til det fra amtet.

Der bør efter min mening være nogen ved både amt og kommune, der har lidt "røde ører" ovenpå den sag, som kørte frem og tilbage i forvaltningerne i 5 år, for til sidst at ende med det, der burde have været klart fra starten.

Sidste år blev jeg lovet, at Vandløbsrådet ville genopstå – det skete desværre ikke – nu håber jeg det bliver til noget i år.

Jeg har flere gange – både mundtligt og skriftligt – stillet både politikere og teknikere det spørgsmål : "Hvad vil Viborg Kommune med søerne"

Her tænker jeg ikke så meget på vandkvaliteten – den del har amtet sat dagsordnen for og den er selvfølgelig vigtig - men hvad skal søerne og deres omgivelser bruges til.

Det er fint at Margrethe sejler turister rundt på søerne, og at den halve befolkning i kommunen løber og går rundt om dem, men søerne er til andet og mere end det – f. eks. lystfiskeri. Der mangler efter min mening en helhedsplan og nogle visioner ud over højhusbyggeri med tilhørende marina. Men indtil videre er der hver gang jeg har berørt emnet, blevet forbavsende tavshed.

Foreningsbådene.

Båden i Hald Sø havde sidste år lidt færre brugere – 23 betalte de ekstra 100 kr. for at kunne bruge den. Her på slutningen af sæsonen kom der et par nye til, som vil være med fra i år. Båden var ude ca. 45 gange sidste år.

Båden i Viborg søerne havde sidste år kun tilmeldt 9 brugere – det var ikke mange – og den blev næste heller ikke brugt.

Det er egentlig underligt, at der ikke er flere, som for en ekstra betaling på kun 90 kr. vil have mulighed for at kunne bruge båden og tilmed kunne fiske gratis i Gudenåen på Bjerringbro Sportsfiskeforenings meget attraktive fiskevand. Sidste år blev fiskekortet til Gudenåen ikke udlånt en eneste gang, til trods for, at et dagkort dertil koster 100 kr. og et årskort, som det vi har – koster 825 kr. Men lad os nu se, hvordan det kommer til at gå i år – det var lidt sent, vi det meldt ud sidste år.

Som sagt mener jeg, at de fleste aktiviteter og sager har været omtalt i Smelten, men for at genopfriske hukommelsen lidt, kan jeg i tilfældig rækkefølge nævne nogle af dem – det kan jo være, at det giver anledning til nogle spørgsmål.

Mærkningsforsøg - Aluminiumsulfat i søerne - Ruser i søerne

Logokonkurrencen - Udsætning af 1500 ørreder, men igen ål

Afslutning:

Jeg vil slutte af med at sige tak til den øvrige bestyrelse alle andre, der har samarbejdet med os og støttet os – her tænker jeg bl.a. på andre foreninger, samt amt og kommune, men også vores grejforhandlere, som hvert år gavmildt forsyner os med præmier til konkurrencerne.

Jørn Kristensen - januar 2006

